

פרשת פנחס

פרשת בנות צלפחד היא עדות נאמנה לעמדת הכבוד של האשה בישראל אף בתקופה הקדומה בתולדות עמנו.

אומות העולם, בימים ההם, התייחסו אל האשה כאל שפחה שלא העזה אפילו בדמיון, לתבוע את זכותה מן החברה אשר קפחה אותה. והנה התורה מקדישה פרשה שלמה לחמש בנות צלפחד, המתייצבות: "לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה". ומה הן תובעות? – שיווי זכויות עם הגברים – "תנה לנו אחוזה בתוך אחי אבינו".

חז"ל הפליגו בשבחן ואמרו: אנשים היו אומרים - "נתנה ראש ונשובה מצריימה", ונשים היו אומרות - "תנה לנו אחוזה"..

אמר להן משה: והלא ישראל מבקשין לחזור למצרים, ואתן מקשות נחלה בארץ?? אמרו לו: יודעות אנו שסוף כל ישראל להחזיק בארץ.

(מתוך ממעיין האגדה-א. ארזי)

שיעור פרשת השבוע: בן-ציון שקלאר

ימי החול		שבת פנחס	
04:50←04:46	זמן תפילין /טלית	19:29	הדלקת נרות
		19:40	מנחה א' 14:00 ב'
09:18←09:16	סוף זמן ק"ש	18:30	ערבית מוקדמת
19:46←19:49	שקיעה	06:45	שחרית א'
13:15	מנחה א' (בחד"א)	08:30	שחרית ב'
19:35	מנחה וערבית	11:30	קידוש
		17:40	מנחה 13:30
20:10	ערבית	17:15	לימוד 'דור לדור'
		18:00	שיעור הרב
08:00	שחרית ב' (בצריף)	20:26	צאת השבת

שבת
 שלום

'ראובן וד' אק איהו 'ח'י הנשה'?

בפרשתנו מופיע המפקד המסכם את נדודי בני ישראל במדבר. אחת התמיהות הגדולות שעולות מתוצאות המפקד היא מספרם של בני שבטי אפרים ומנשה בהשוואה למפקד שנערך בשנה הראשונה במדבר. עיון קל בפרשת במדבר (במדבר א, לג-לה) ילמד שמספר הנמנים מבני אפרים (40,500) גדול מבני מנשה (32,200): פקדיהם, למטה אפרים **ארבעים אלף, וחמש מאות**... פקדיהם, למטה מנשה **שנים ושלשים אלף, ומאתים**.

במפקד בפרשת פנחס (במדבר כו, לד-לו) נראה כאילו המספרים מתחלפים, ובני מנשה (52,700) רבים מבני אפרים (32,500): אלה, משפחת מנשה; ופקדיהם, **שנים וחמשים אלף ושבע מאות**... אלה משפחת בני-אפרים לפקדיהם, **שנים ושלשים אלף וחמש מאות**; אלה בני-יוסף, למשפחתם.

כיצד אפשר להסביר מהפך שכזה? לדעתי, הפתרון נעוץ בהבנת הפיצול שהתרחש בשבט מנשה, כאשר חלקו נשאר עם שבטי ראובן וגד בעבר הירדן המזרחי, וחלקו עובר את הירדן ונוחל עם שאר השבטים את הגדה המערבית של הירדן. לטענתי, שבט מנשה לא התפצל. כבר מימים קדמונים כלל שבט יוסף שלוש משפחות גדולות. משפחת אפרים, משפחת מנשה ו...

כאשר יעקב מעניק ליוסף את הבכורה הכוללת חלק כפול בארץ, הוא מדגיש בפניו שאם יוולדו ליוסף בנים מכאן ולהבא הם לא יזכו להיות שבט עצמאי אלא יכללו עם אחד משני הבנים הראשונים – מנשה ואפרים (בראשית מח, ה-ו): ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים, עד באי אליך מצרימה לי הם, אפרים, ומנשה פראובן ושמעון, יהיו לי. **ומולדתך אשר-הולדת אחריהם, לך יהיו; על שם אחיהם יקראו, בנחלתם**.

אכן, אמירה זו נאמרה ע"י יעקב, אך מה צורך רואה התורה לציין זאת אם לא היתה לאמירה זו כל השלכה? הרי איננו מכירים בן נוסף שנולד ליוסף לאחר ברכת יעקב לנכדיו! להבנתי, בן כזה נולד ליוסף, ובתחילת דרכו, כמשפחה הצטרף לשבט אפרים ונמנה יחד אתו במנין השבטים שבפרשת במדבר. לכן במנין זה מספר שבט אפרים גבוה יותר. לפני הכניסה לארץ עברה משפחת הבן השלישי לשבט מנשה ונספר בתוכו, לכן מספר הנמנים של מנשה במפקד שבפרשת פנחס גבוה יותר משבט אפרים. לאחר שמשה מאשר ומאפשר לשבטי ראובן וגד לגור מחוץ לארץ ישראל (שימו לב, בדרישה להישאר במזרח שותפים ראובן וגד אך מנשה איננו מוזכר שם) בא אותו בן של יוסף השייד לשבט 'מנשה' ושואל את משה אם יכול הוא לקבל נחלה לעצמו מחוץ לארץ ישראל ולא לחיות כנספח תמידי בתוך שבט מנשה. כידוע, משה מאשר את בקשתו. כך מתיישבים היטב כל הקשיים: השוני המספרי שבמפקדים, התחלקותו של שבט מנשה וגם משמעותם המעשית של דברי יעקב ליוסף בפרשת ויחי.

חיזוק נוסף מצאתי בספר שופטים שם מוזכר יפתח כאחד שהוא גם אפרים וגם מנשה וזה מחזק דעתי שהוא לא מאפרים ולא ממנשה.

שבת שלום!

אהרן כ"ף

נספח יקותיאל ז"ל ולאה תב"א כ"ף – דר בחולון.

"מחנה פאפא די אה..."

מבעוד מועד הוחלט כי בהיעדרו של אבי, אערוך את עלון הקיבוץ. לפני נסיעתו לחו"ל, דאג אבי להקל עליי בביצוע המשימה- פירט לפרטי פרטים למי לפנות ומתי, איך לגלות מי נולד ומי-חלילה- נפטר, ומגוון עצות ופתרונות בכל מצב שהוא. אך- הוא מעולם לא הכין אותי למצב חרום שכזה. מלכתחילה הוחלט כי לא אכתוב סיכום שבועי, הרי זה דבר לא פשוט להיכנס לנעליים גדולות כאלו. אבל במצב חרום, שיקול הדעת מתערער, והחלטתי כי ויהי מה- יכתב סיכום שבועי! כי שבוע כזה אי אפשר שלא לסכם. אז אמנם זוהי משימה לא פשוטה עבורי, אך ברוח הקרב- גם אני התגייסתי.

בשישי- נקראו לאזורנו חיילים רבים לתגבורת, אשר אומצו בחום רב על ידי משפחות הקיבוץ שפתחו את ביתן בפניהם. כבר בתפילת ערבית נתבקשנו להקפיד על הימצאות בטווח 15 שניות ממרחב מוגן.

בראשון ושני- המתח באוויר הורגש בבירור. "צבע אדום" מפתיע- לא מפתיע- בארוחת הבוקר בחד"א גרם לבהלה ולריצה המונית. יש הטוענים שמי שלא ראה ריצה זו לא ראה ריצה מימיו.

בשלישי- החל מבצע צבאי הנודע בשמו החדש- "צוק איתן". אנו מקווים כי מבצע זה יביא לשיפור משמעותי בביטחוננו. כל קהילת סעד נכנסה למצב חרום, צוות צח"י גוייס במלוא הכוח, ועם שובו של מצב החירום, שב אלינו גם הדף היומי.

במהרה נוכחנו לגלות, כי במערכה זו הצטרפו אזורים חדשים למעגל הסופגים, והפכו לחזית. הצעות אירוח שאך אתמול נראו רלוונטיות, הפכו בן לילה לנחלת העבר, ומארחים פוטנציאליים הפכו למתארחים...

ברביעי- חד"א הועבר למען ביטחוננו לקומת הקרקע. קצת צפוף, קצת רועש, אבל כשיש אהבה, תמיד יש מקום, והעיקר שהוא מקום בטוח! יישר כוח לצוות חד"א המאורגן והמתוקתק, ולכל המתנדבים המסורים, שהעלון צר מהכיל את שמותיהם...

ובנימה אישית יותר.

לפני כשבועיים חזרתי לקיבוץ אחרי שהייה ממושכת מחוץ לגבולות הגזרה. חוץ מתפקיד עורכת העלון הזמנית, קיבלתי על עצמי בשמחה את תפקיד מדריכת ילדי המפ"ל, ובשינוס מותניים התחלתי לעבוד. לא ציפיתי שכך תראה תקופת העבודה שלי. עם זאת, אני מרגישה כי זוהי שליחות חשובה מאין כמוה, וכי הדרכה בתקופה כזו- היא הדרכה אמיתית. אני שמחה להיות חלק ממערכת חינוך ערכית, הפועלות בצורה כל כך אינטנסיבית ומסורה בתקופת חרום שכזאת. תודה לכל קהילת סעד, התורמת- כל אחד בדרכו שלו- לאיחוד הקהילה, על כל רבדיה. מי ייתן ונדע רק ימים של שקט.

צנת קימלמן

דוח'נוק "צוק איתן"

החופש נפתח, ואיתו אירועי חטיפת הנערים ומציאתם, ומבצע "צוק איתן". אנסה לסקור בקצרה את שעבר עלינו בשבועיים האחרונים.

שבוע שעבר החל עם מציאת הנערים. חניכי בני-עקיבא היו אמורים לחגוג את פתיחת החופש בסופרלנד, לפי מיטב המסורת של השנים האחרונות. בעקבות הארועים הוחלט על ביטול הסופרלנד. לאחר ישיבה מרתקת עם צוות ההדרכה של בני עקיבא והקומונרית, החלטנו שהמדריכים יפעילו את הילדים. פתחנו בדברי טעם וחיזוק של הרב ארי. הרב דיבר עם הילדים על המציאות בה התפללנו כל כך הרבה, ולכאורה הכל היה לשוא. דיבר על משמעותה של התפילה והאמונה, ושאו לא יודעים לאן בדיוק הלכו התפילות. אולי לעובדה שלא נפצע אף חייל במהלך החיפוש... (היום, לאחר כמה ימי מבצע, עם המוני פצצות שנפלו בכל אזורי הארץ כמעט, נראה לי שאולי התפילות עזרו לניסים הכל כך גדולים שאנו חווים בימים האחרונים). החניכים היו בדממה בזמן דברי הרב, והקשיבו מאוד. נראה היה שהם צמאים לדברים מחזקים. תודה גדולה לרב ארי!

בהמשך היום, החניכים התפצלו לפי השבטים, וכל שבט ישב עם המדריכים שלו, ודיברו וסיפרו את תחושותיהם ומחשבותיהם לאחר 18 יום מתישים. היה יעיל וחשוב מאוד. השלב הבא היה להכין שלטי חוצות מחזקים מבחינה ציונית ורוחנית, והכנת עוגיות לחיילים. חשוב לציין לשבח את יהב הקומונרית ואת כל המדריכים שהצליחו להפעיל את הילדים יום שלם ולאפשר להם לשתף ולהתחזק! אשרינו שאלה מדריכינו!!

באותו היום כיתות א-ג פתחו את החופש עם מתקנים בבריכה. היה יום מוצלח ומהנה.

ומיד לאחר מכן נכנסנו למתיחות הבטחונית.

לוח החופש, שהוכן בקפידה רבה על ידי כל המדריכים, הפך ללא רלוונטי, וההוראות הבטחוניות המשתנות מיום ליום, ולפעמים כמה פעמים ביום, הצריכו את כל המערכת לפעול בדרך שונה. עברנו לפעילות ליד הבתים, במרחק קצר מהמיגוניות. התאמנו את סניף בני עקיבא, שיוכל להוות תחלופה למפ"ל, שאין בו מיגוניות. בהזדמנות זו תודה גדולה למוישל'ה ולבניה על הנכונות והזריזות בביצוע הדברים.

בימים האחרונים חוונו את עם ישראל הטוב והעוזר. קיבלנו הצעות להעברת פעילויות והזמנות שונות מכל רחבי הארץ. ראשונים היו קיבוצי הקבה"ד, שרבים מהם התקשרו והציעו עצמם לדברים שונים שנצטרך. כמו כן, בני סעד שגרים במקומות שונים ובוגרים שלנו שרוצים לעזור, סניפים שונים של בני עקיבא הזמינו אותנו להתארח אצלם, עיריות שהציעו את גני השעשועים שלהם, מועצה שהציעה עצמה ליום כיף לילדים, ועוד. כבר עשינו תכנונים וסגרנו עם מקומות שונים, ואז התברר שבעצם, כמעט כל הארץ מאויימת, ורוב ההצעות לא רלוונטיות כרגע (נכון ליום רביעי בצהר). אנו עדיין בוחנים איך ניתן להוציא את הילדים לימי הפוגה, באזורים בטוחים. קשה מאוד להיות סגורים בבתי הכוללים כל היום. הבנו שאין מה לבנות תכניות לטווח ארוך, וכל יום הוא משהו אחר עם הוראות אחרות, ולפי זה ייבנו התכניות, עד סיום המבצע. בהזדמנות זו, רוצה כבר לומר תודה להורים ולחברים שהציעו עצמם להפעיל את הילדים בתחומים שונים, ומזמינה עוד הורים וחברים לעשות זאת. זה מאוד מאוד מקל על המדריכות, שכבר כך מתמודדות עם מציאות לא פשוטה, וגם נותן לילדים גיוון ועניין.

ובשולי ענייני החרום, משהו אישי. לקראת חתונתה של בתי, העברתי את כל ענייני החרום של החינוך לידיהן האמונות של מתוקה לייכטר ודרורית וייס, עד יום שלישי הבא. תודה מראש על הסכמתן, ובכל דבר ועניין הקשור למצב החרום בו אנו נתונים, מוזמנים לפנות אליהן.

בתוך כל זאת, לפי תכנון מראש, יצאה חבורה מכתה ח' לסמינר הקבה"ד "מחנה גדוד העבודה", כששניים מהתיכונים שלנו מדריכים במחנה זה. המחנה הוא במעלה גלבע. מקוה שיחזרו מרוצים כמו החלוצים של פעם...

מאחלת לכולנו המשך חופש שקט ובטוח. אין לי מושג מה צפוי להיות בשבוע הבא... שיהיו רק דברים טובים ומשמחים!!

צ'דית לנדאו

"אנחנו היילדיס של קיץ, ינת 2014.."

הדר אהרון- "אני לפעמים מפחדת, אבל אני בטוחה שיהיה בסדר."

נעמה וידס- "אין חופש גדול, ואני דורשת שיחזירו לנו אותו אחרי המבצע!"

אלון אברהם- אני מאוכזב שהתבטלו הרבה פעילויות, ושעברנו למקום קטן יותר."

שבות לזר- "מעצבן אותי שהמבצע יצא בחופש, ואני רוצה שיתפסו את החוטפים."

עידו שולץ- "אני רוצה שהמבצע יסתיים בשלום."

הלל אהרון- "מפחיד אותי שאנחנו קרובים לעזה, ושיש בומים כל הזמן."

שקד לנדאו- "מלחיץ אותי שאנחנו קרובים ושומעים הכל, וקשה לי שאנחנו לא בשגרה. אני מקווה שזה ייגמר בשלום ובקרוב."

אביב לבקוביץ'- "ההורים שלי עסוקים במצב הקשה הזה, ואני מפחדת כשיש צבע אדום."

תומר שולץ- "אני מקווה להצלחת הצבא במבצע, ללא פגועים וללא הרוגים."

מאחלים ימים של שקט וחופש גדול איתנו, ילדי המ"ל והמדריכות.

מכתב זה מיועד לפני משק הכרטיס מחוץ לקיבוץ ולמשפחתם, בקשה תצביחו את המסר המשפחותיכם.

בני משק יקרים,

כידוע לכם מצב החרום הלאומי, משאיר את ילדינו בקרבת הממד"ים ואינו מאפשר פעילות שגרתית. נשמח מאוד לעזרתכם בהפעלת הילדים כאן בסעד, במרחבים מוגנים כמובן. פעילויות בנושאים שונים ומגוונים יצירה / בע"ח / תנועה / תרפיות / בישול ועוד...

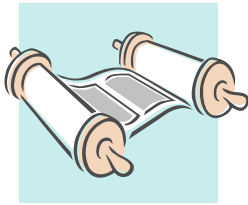
מי שיש לו הצעה, מוזמן להשיב למייל tarbut@saad.org.il

או להתקשר למתוקה לייכטר- 0523934598 / דרורית וייס - 0528694501

נשמח גם לקבל הצעות לפעילות לאוכלוסיה הבוגרת.

תודה רבה לכולכם ושנדע ימים שקטים יותר,

בברכה חמה, וצדית תרבות.

טצאניט מאקרא

השבת שעברה הייתה שבת של התרוממות –רוח במניין הנשים שלנו, אשר הולך וצובר משתתפות נלהבות נוספות, ותיקות וצעירות הלוקחות חלק בכינוס המעצים הזה.

בשבת פרשת "בלק" חגגנו עם בוגרות החוג לטעמי מקרא שהתקיים במהלך החורף האחרון בהדרכת שקמה יניב-כספי.

הבוגרות הטריות חילקו ביניהן את הקריאה בפרשה, ועלו לתורה לראשונה לקרוא בטעמים, בהתרגשות רבה, בדמעות וברעד בקול... כל אחת מהן זכתה ב"מי שבירך" גדול, במטר סוכריות ובפרגון אדיר מצד כל המשתתפות. הרגשנו ממש כמו בחגיגת בר-מצווה מאוחרת...

כמובן לא שכחנו גם את העולות לתורה האחרות ושמחנו עימן בנישואי נכדה, אירוסי בן, הולדת נכד, ימי הולדת ועוד ועוד.

עם סיום התפילה בירכנו את שקמה בהכרת תודה גדולה ושמענו דבר תורה מחכים מפי רות לזר על הדברים הקטנים שהם החשובים באמת.

לפניכם ברכת הנשים לשקמה.

לשקמה היקרה,

ממש אתמול, בחוג בספר הזוהר עם שפרה, למדנו דרשה מקסימה על טעמי המקרא.

אני מתמצתת אותה כאן:

"כגון הטעמים המנגנים, ובניגונם הולכות אחריהן האותיות והנקודות, ומתנועעות אחריהם, **כחיל צבא אחר המלך**. האותיות הן הגוף והנקודות הן הרוח, כולן נוסעות במסעיהן אחר הטעמים. כשניגון הטעמים נוסע- נוסעות אחריהן האותיות והנקודות, וכשהוא פוסק אינן נוסעות ועומדות על מכוון..."

את, שקמה יקרה, לקחת אותנו למסע בעקבות טעמי המקרא.

בסבלנות אין קץ, ובחזרות רבות ומתישות, לימדת וחזרת ולימדת את הטעמים, הסברת לנו כיצד הטעמים מפרשים ומעניקים משמעות חדשה לפסוק, ולא פסקת לעודד ולהוכיח לנו שגם אנו יכולות.

והיום, אנו ניצבות כאן, נרגשות ומלאות סיפוק עם ההישג הראשון שלנו, ומקוות שיהיה לו המשך.

בזכותך, שקמה, הצלחנו להפיח רוח באותיות ובתנועות, היינו **כחיל צבא אחר המלכה**-שקמה- והניגון שלנו הוא בראש וראשונה הניגון שלך.

המון המון תודה והערכה מבנות החוג לטעמי המקרא, ומוזמנות חברות חדשות להמשך החוג בשנה הבאה, בו נלמד את טעמי ההפטרות והמגילות.

חזית רפף

"תמונות מכל דבר"

מתארגנת נסיעה למוזיאון תל אביב לאמנות, בו מוצגת התערוכה "תמונות מכל דבר" מהאמן הרב-תחומי ויק מוניס.

ויק מוניס, יליד ברזיל, חוזר לברזיל כאמן מפורסם. הוא מתחבר לחבורה שמתפרנסת מנבירה בערימות האשפה ומכירת הפריטים למיחזור. יחד אתם הוא יוצר תמונות מרהיבות מכל דבר. את התערוכה מלווה סרט מרגש, המתאר איך בעזרת האמנות והיצירה האנשים המתפרנסים מחיטוט בזבל יוצאים מן המצב לחיים נורמטיביים.

בואו בשמחה

מרים תמיר, ברוריה גורן.

המועד: יום שלישי, כ"ד בתמוז (22.7.14)

הנסיעה ברכבת.

יציאה מסעד ב-15:40 ליד קו-לקו, כדי לנסוע ברכבת היוצאת ב-16:23.

מהרכבת בת"א נסיעה באוטובוס למוזיאון.

שהייה במוזיאון כשעתיים.

מתכוונים לחזור ברכבת היוצאת מתחנת ת"א מרכז ב-20:55.

חשוב מאד: להצטייד בכרטיס רכבת ותעודת זהר ותיק.

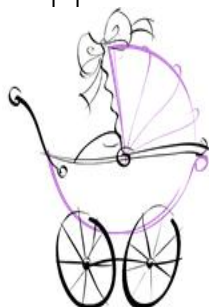
הרשמה בלוח המודעות.

לשנה וראובן עברון ולכל המשפחה
מזל טוב לנישואי נכדתכם שירה צבי"ל אלעד
בת של יואל ודבורה עברון

לצרכה ומשה בן-צמי ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הנכדה
בת לנטע וזכר בן-צמי
נינה לסבתא יהודית חפשוש
תלכו להרבה אושר ונחת

לחנה קיני ולכל המשפחה
מזל טוב לנישואי נכדתך ניצה צבי"ל שרון
בת ללאה וירוחם כ"ץ

תזכורות מצנ"ני אשפה...

לכבוד הקיץ שהגיע אני רואה לנכון לרענן נהלים ביחס לטיפול בסוגי האשפה השונים כי שונים הם, ודורשים טיפול מתאים לכל סוג.

פסולת רטובה, דהיינו שאריות מזון הנזרקות לפח החום:

1. יש להמשיך ולהקפיד על הפרדת פסולת רטובה (שאריות מזון) מפסולת יבשה.
2. פסולת רטובה מקומה בפח החום כאשר היא מצויה בתוך שקית אטומה.
3. אנא הקפידו להוציא מה שיותר נוזלים מהפסולת הרטובה על מנת למנוע תסיסה וריחות רעים.
4. אנשים שהצטרפו זה מקרוב וזקוקים לפח חום ביתי, מוזמנים ליצור עימי קשר.

ניירות, עיתונים וכיוצא באלה:

1. ניירות, נייר עיתון, קרטוני ביצים, קרטונים דקים כדוגמת אריזות קורנפלקס, קופסאות נעליים ודומיהם מקומם בפח הכחול.
2. במקרים בהם מלאים הפחים הכחולים, יש להשליך את הניירות לפח הירוק. עירום ניירות על מכסה הפח הכחול גורם לפיזור הניירות וזיהום סביבתי.

בקבוקי פלסטיק ובקבוקי זכוכית:

1. בקבוקי פלסטיק במחזורית.
2. בקבוקי זכוכית בארגז הבקבוקים הסמוך לפחי האשפה.
3. למהדרין: ניתן להוסיף לבקבוקי הזכוכית גם בקבוקי פלסטיק אישיים (עד תכולה של 500 סמ"ק) עליהם מקבלים החזר.
4. הבקבוקים, הן פלסטיק והן זכוכית חייבים להיות ריקים מנוזלים ואין להשאירם בתוך שקיות.
5. לאחרונה קיבלתי על עצמי לפנות שקיות פלסטיק וסוללות משומשות. אנשים מוזמנים להביא ולהניחם במקומות שנועדו להם במיחזורית.
6. ובאותו עניין הנני מבקש להימנע מלהשליך יריעות פלסטיק למחזוריות יחד עם הבקבוקים כיוון שזה גורם לקשיים מרובים בתהליך פינוי הבקבוקים.

פסולת יבשה:

קופסאות שימורים ריקות, תבניות אלומיניום לאפיה משומשות, אריזות מזון שסיימו את תפקידן, טיטולים, ועוד, מקומם בפח הירוק.
 הפח הירוק הינו כתובת לכל סוג אשפה שאינכם מצליחים להגדיר לעצמכם את סוגה אולם עדיין תחת קטגוריית "אשפה".

לסיום אני מאחל לכל הקהילה קיץ נקי בריא ומהנה!

בברכת חבריט, אפי סימון.

מכתבנו על מנהל הקהילה - זכרונות "איתנה"...

צרות אחרונות משכיחות ראשונות

קשה להבין ולהכיל את קצב המאורעות בארצנו. רק לפני שבועיים כתבתי על חרדתנו הגדולה לשלושת הבנים החטופים ומאז עברנו כה רבות. סוף שנת לימודים ויציאת ילדינו לחופש הגדול, הלווייתיהם של גלעד, נפתלי ואיל, הרצח המתועב של הנער הערבי וכעת מבצע "צוק איתן" כאשר אנו (כמעט אפשר להגיד "כהרגלנו"...) נמצאים בחוד החזית.

יום הולדת שמייה...

"סעד שלי הרי את בשבילי בית מולדת ונוף, כפר קטנטן מרכז העולם, מקום שהוכפל בו כי טוב". רצינו לחגוג לך בשקט 67, אך "רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום". יש שיאמרו שאלו פצעי בגרות...מבטיחים לך ולנו לחגוג אחרי שוך הקרבות בנחת וברוגע כיאה וכנאה לקהילה בגילך ובמצבך.

שיגרת חרום

למעשה כולנו בשגרת חרום המנוהלת על ידי צח"י. המאבק הפנימי בין החרום לשגרה איננו קל כלל ועיקר ולמרות הרצון לשמור על שגרה כדבר בריא ומחזק, חובתנו להפנים ולאפשר לכל יחיד ומשפחה לבחור את הדרך הטובה והנכונה להם. מערכות הצח"י שלנו משומנות היטב מהסבבים הקודמים וניתן לומר בחיך ציני, שאנו קוצרים את פירות 'עמוד ענן' ועופרת יצוקה'. אני מבקש להודות מעומק ליבי לחברי צח"י, למנהלת צח"י, לעופר העומד בראש צח"י ולאריאל שהפקיד את משפחתו בצפון ומפקד ביד רמה על האירועים הביטחוניים ועל הקשר עם גורמי צה"ל מסביב לשעון. תודה גם לשחר סמיט שמסייעת רבות בניהול העניינים הדחופים לצד השגרה הברוכה. תודה מיוחדת לעובדי מערכות החינוך שלנו בגיל הרך ובחינוך החברתי ולעומדות בראשן על מסירות גדולה בהפעלת המערכות בתנאים קשים. תודה לעובדי ענף המזון ולאירית העומדת בראשו, שנרתמים למאמץ יחד עם "שגרת החרום" של תיקון ואיתור הנזילות במערכות המים הישנות באזור חדר אוכל והמטבח. ואחרונים חביבים, תודה לכל המתנדבים והמסייעים בסתר ובגלוי.

החרום מאפיל על השגרה

מטבע הדברים, לא ניתן לנהל את הדברים כסדרם וישיבות רבות ובהן ישיבת הנהלת הקהילה ואסיפת החברים שהיו אמורות להתקיים השבוע, נדחו למועד לא ידוע. ברור לנו שהתהליכים הגדולים של הקליטה יעצרו במקצת ונקווה שיתקיים בכולנו מאמרם של חז"ל: "כל עכבה לטובה".

אנשים טובים באמצע הדרך

בשעות מאתגרות ומורכבות שכאלה, אנו מגלים את פניהם היפות של אחינו כל בית ישראל. מכל עבר מגיעות פניות והצעות לסייע הן מצד קיבוצי התנועה, הן מצד פעילי התנועה והן מצד כלל עמך בית ישראל. רבות המחוות ולא אוכל לפרטן רק אגיד תודה גדולה בשם כולנו לכל הרבים והטובים שפותחים את ליבם ודלתם בפנינו!

מכרז לרב הקהילה

מספר חברים פנו בדאגה ושאלו, על שום מה מתפרסם בעיתונות האזורית "מכרז לרב הקיבוץ". ובכן, זכינו לאחר מאמצים רבים, סעד קיבלה תקן חדש לרב הקהילה ממשרד הדתות. לצורך מימוש תקן ממשלתי זה, מחויבת

המועצה הדתית האזורית לפעול על פי חוקי המכרזים ומשם מגיע הצורך בפרסום. אל דאגה, הסבנו את תשומת ליבו של הרב ארי למכרז, והוא נחוש, יחד עם הועדה המקומית לבחירת הרב, להגיש את מועמדו. תודה לבני חברנו, העומד בראש המועצה הדתית על פעולתו הנמרצת למימוש התקן החדש.

הרכבת ממשיכה לנסוע...בחינם

לא מכבר נתבשרנו שבמסגרת יחסי הגומלין עם שכנינו ממערב, משרד התחבורה ממשיך את ההטבה המפליגה ומאפשר לנו לנסוע בחינם ברכבת. נכון לכתיבת שורות אלו, תקופת ההטבה תסתיים ב-24 לספטמבר אך לצערי או לשמחתי (תלוי בנקודת המבט), לא אופתע אם יהיה מי שיחשוב שצריך וראוי להמשיך ולהיטיב עימנו. בינתיים צחוק הגורל הוא, שהרכבת בחינם אך "ירדה מהפסים" עד להודעה חדשה, בשל המצב הביטחוני.

זווית אישית

רבים וטובים דורשים בשלומנו ובעתיד חתונתה של רננה בתנו עב"ל שמעון בראשון הקרוב. ובכן, ברגע שהבנו שלא נוכל לנהל את הקהילה ואת החינוך בחרום לצד ה"חרום" המשפחתי המבורך, נערכנו יחד עם צח"י למילוי מקום זמני. אותי מגבים בוקי, עפר ושחר (לא שאני עושה כל כך הרבה אך כל אחד מגבה תחום אחר...). לכולכם תודה גדולה על ההבנה וההתגייסות, זה לא מובן מאליו!

בהתייעצות עם גורמי הביטחון ולאחר שהובהר לנו שלא נוכל לקיים האירוע בסעד, כמתוכנן, אנו בתהליך של העתקתו לאזור ירושלים. תודה גדולה לכל הפונים והמבקשים לסייע לנו וסליחה אם לא התייחסנו לכל הטלפונים הרבים. תודה גדולה ליוסי סוסנה, אירית וחמי שמלווים אותנו כל העת בהחלטות המורכבות ומגבים ברוחב לב כל החלטה ושינוי.

בשורות טובות ישועות ונחמות

יגאל זיוון הודיע על כוונתו להינשא בשעה טובה ומוצלחת לחגית רז, בח"ל, מעין הנציב. החתונה תתקיים, בע"ה, בכ"ט בתשרי (23/10) בעין הנציב. הזוג מתעתד לגור בבאר שבע. מזל טוב לזוג הצעיר, לגילי ויענקווש, ההורים המאושרים, לאסתר זיוון ולכל המשפחה!

שבת שלום וקיץ בטוח ושלו ככל הניתן!

נח"מ

נ.ב.

תזכורת אחרונה,

מקפידים על כתובת מלאה (שם השולח ושם משפחתו) בדואר היוצא.